

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Turcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

Moroga Ion XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 15.11.2017 – 11.01.2019

instanța de apel: 04.03.2019 – 10.04.2019

instanța de recurs: 25.06.2019 – 03.03.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 ianuarie 2019, Moroga Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.320 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită sancțiune sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul a 27 500 lei.

A fost explicat condamnatului că, în conformitate cu art. 64 alin. (3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Moroga Ion, la data de XXXXX, pe încăperea din demisolul blocului XXXXX, mun. Chișinău, proprietarul căruia este inculpatul a fost aplicat sechestrul, prin care au fost aplicate mai multe restricții, de înstrăinare, donare, gajare, inclusiv și efectuarea căror-va lucrări de construcție, reconstrucție sau reparație, unde contrar celor menționate, Moroga Ion a efectuat lucrări de reparație în interiorul subsolului, iar la XXXXX, a deteriorat peretele de bază a blocului de locuit instalând o ușă, în lipsa documentației relevante și expertizei tehnice, autorizației de construcție,

certificat de urbanism, acordul locatarilor, astfel periclitànd integritatea structurală a blocului de locuit.

Ulterior, la XXXXX și respectiv la XXXXX, în privința ultimului au fost întocmite procese-verbale cu privire la contravenție în baza art. 318 alin. (1) Cod contravențional, cu remiterea în instanța de judecată, ultimul încălcând prevederile hotărârilor instanței de judecată, la XXXXX, a continuat efectuarea lucrărilor de reparație, fără a ține cont că a fost sancționat contravențional pe faptul dat.

Astfel, prin acțiunile sale Moroga Ion a comis infracțiunea prevăzută de art.320 alin.(1) Cod penal, individualizată prin „neexecutarea hotărârii a instanței de judecată, adică neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Chisilița Corneliu, în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Moroga Ion să fie achitat.

3.1 În motivarea apelului avocatul Chisilița Corneliu a indicat că:

- prima instanță eronat a stabilit întrunirea laturii obiective în prezenta cauză, din considerentul că pentru art. 320 alin.(1) Cod penal, latura obiectivă se exprimă prin neexecutarea intenționată, precum și prin eschivarea de la îndeplinirea hotărârilor *judecătorești*. La caz, condamnatului i se impută că nu a executat încheierea cu privire la aplicare măsurilor de asigurare a acțiunii din 22.12.2016, ceea ce rezultă că neîntemeiat instanța de judecată a asociat încheierea prin care s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare cu hotărârea judecătorească, între aceste două acte există o distincție evidentă.

- legiuitorul prin prevederile art. 320 alin.(1) Cod penal incriminează răspunderea doar pentru neexecutarea hotărârilor judecătorești definitive, iar în privința lui Moroga Ion, neconformarea inculpatului cu încheierea instanței de judecată privind aplicarea măsurilor de asigurare, nu este pasibilă de atragere a răspunderii penale în baza art. 320 alin.(1) Cod penal;

- nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii, or, Moroga Ion, chiar de nu se conforma încheierii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare din 22.12.2016, acesta putea fi atras la răspundere potrivit dispozițiilor art. 175 Cod de procedură civilă și nu în ordine contravențională sau penală;

- la materialele cauzei penale a fost anexată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani 12.09.2017, prin care Moroga Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 Cod contravențional. Consideră, la acel moment instanța de judecată trebuia să înceteze procesul contravențional și să nu-l recunoască vinovat pe Moroga

Ion, din considerentul că a fost încălcată normele cu privire la competență, procesul-verbal fiind întocmit de către agentul constatator Harabari Ion care face parte din IP Chișinău și nu este executor judecătoresc cum cere legea. O asemenea hotărâre de atragere la răspundere contravențională, consideră că nu satisface cerințele necesare pentru a fi pusă la baza atragerii la răspundere penală în baza art. 320 alin. (1) Cod penal;

- perioada de timp dintre care Moroga Ion a fost sancționat contravențional prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 12.09.2018 și perioada de timp care organul de urmărire penală susține că au fost efectuate lucrări de construcție – 26-27 septembrie, este una relativ restrânsă. Organul de urmărire penală și prima instanță nu au sesizat faptul că sancțiunea contravențională se suprapune cu preținsele lucrări de construcție efectuate la 26-27 septembrie;

- probatoriul anexat la materialele cauzei penale rezultă că pretinsa construcție era efectuată de către Rusu Ghenadie. În aceste circumstanțe organul de urmărire penală nu a antrenat sub nici o formă persoana sus numită în cadrul urmăririi penale. Nu a stabilit identitatea veridică a persoanei, cu toate acestea consideră că persoana trebuia și putea fi audiată de către organul de urmărire penală în baza art. 105 Cod de procedură penală, din considerentul că așa cum pretind martorii, anume această persoană efectua lucrări și putea comunica informații importante despre efectuarea lucrărilor. Pe durata desfășurării urmăririi penale, cât și la judecarea cauzei, primei instanțe nu a fost demonstrate careva legături între persoana care desfășura lucrări cu Moroga Ion;

- condamnarea lui Moroga Ion o consideră abuzivă, bazată pe presupuneri nefondate, nu poate fi condamnată o persoană în lipsa dovezilor clare care ar confirma actul de învinuire, or acest fapt contravine principiului de bază a legii penale prin care nici o persoană nu poate fi trasă la răspundere penală dacă nu este dovedită vinovăția acesteia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, a fost admis apelul avocatului Chisilița Corneliu în numele inculpatului Moroga Ion, casată sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11.01.2019, rejudecată cauza și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Moroga Ion a fost achitat pe art. 320 alin.(1) Cod penal, din lipsa elementelor infracțiunii.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, audiind părțile, verificând probele administrate la urmărirea penală, care au fost verificate în prima instanță, a considerat, că la pronunțarea sentinței, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 101 alin.(1), art.384 alin.(3), art. 385 alin. (1) Cod de Procedură Penală.

Prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecății, de vreme ce, instanța de apel nu reține probele administrate de organul de urmărire penală, ca fiind pertinente, concludente și veridice în conformitate cu prevederilor art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, or, în cazul dat, fapta incriminată lui Moroga Ion nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute art. 320 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că prin rechizitoriul, inculpatul Moroga Ion se învinuiește că, la data de XXXXX, pe încăperea din demisolul blocului, XXXXX, mun. Chișinău, proprietarul căruia este inculpatul, a fost aplicat sechestru, prin care au fost aplicate mai multe restricții, de înstrăinare, donare, gajare inclusiv și efectuarea cărorva lucrări de construcție, reconstrucție sau reparație, unde contrar celor menționate, Moroga Ion a efectuat lucrări de reparație în interiorul subsolului, iar la XXXXX, a deteriorat peretele de bază a blocului de locuit instalând o ușă, în lipsa documentației relevante și expertizei tehnice, autorizației de construcție, certificat de urbanism, acordul locatarilor, astfel periclitanđ integritatea structurală a blocului de locuit. Ulterior, la XXXXX și respectiv la XXXXX, în privința ultimului au fost întocmite procese-verbale cu privire la contravenție în baza art. 318 alin. (1) Cod contravențional, cu remiterea în instanța de judecată, ultimul încălcând prevederile hotărârilor instanței de judecată, la XXXXX a continuat efectuarea lucrărilor de reparație, fără a ține cont că a fost sancționat contravențional pe faptul dat.

Probele prezentate de către procuror în susținerea acuzării, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, instanța de apel a considerat că acestea din urmă nu demonstrează vinovăția inculpatului Moroga Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin.(1) Cod penal, iar în contextul dat, prima instanță a făcut o apreciere eronată a probatoriului administrat, ajungând în mod pripit la concluzia că Moroga Ion se face vinovat de comiterea infracțiunii de neexecutarea hotărârii a instanței de judecată, or, în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a statuat că, *obiectul juridic special* al infracțiunii specificate la alin.(1) art. 320 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executare a hotărârii instanței de judecată.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art. 320 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în inacțiunea de neexecutare sau eschivare de la executarea hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Modalitățile normative cu caracter alternativ ale inacțiunii prejudiciabile analizate sunt: neexecutarea hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale;

eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Infrațiunea specificată la alin.(1) art.320 Cod penal este o infracțiune formală. Aceasta se consideră consumată din momentul încetării activității infracționale sau din momentul survenirii unor evenimente care împiedică această activitate.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la alin.(2) art.320 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni se exprimă în: ură, indolență.

Subiectul infracțiunii specificate la alin.(1) art.320 Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

Sub aspectul dat, instanța de apel a reținut că, prima instanță eronat și pripit a conchis că Moroga Ion se face vinovat de comiterea infracțiunii de neexecutarea hotărârii instanței de judecată, în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești în ședința instanței de apel, a fost stabilit cu certitudine că în acțiunile lui Moroga Ion lipsește latura obiectivă a infracțiunii incriminate.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, potrivit art.467 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au putere executorie pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că, în procedura judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău a fost depusă cererea de chemare în judecată înaintată de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.312 împotriva lui Moroga Ion și Moroga Angela privind revocarea dreptului de proprietate.

În baza titlului executoriu din 22.12.2016, instanța de judecată a aplicat sechestru pe bunul imobil cu nr. cadastral 0100404.018.02.030 cu suprafața de 156.6 m², situat pe adresa mun. Chișinău. str. Ceucari, 5/1 și a interzis pârâților Moroga Ion și Moroga Angela înstrăinarea sub orice formă, inclusiv prin donare, gajare, transmiterea terțelor persoane, ipotecare a bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 156.6 m², situat pe adresa mun. Chișinău, str. XXXXX, precum și efectuarea unor lucrări de construcție, reconstrucție și/sau demolare, reparație.

Documentul executoriu emis de judecătoria Rîșcani. mun. Chișinău a intrat în vigoare la data de 22.12.2016.

Prin încheierea de aplicarea a măsurilor asigurătorii, emis de executorul judecătoresc Prutean Viorica, a fost dispusă intentarea procedurii de executare a documentului executoriu din 22.12.2016 emis de judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău și aplicat sechestrul pe bunul mobile și imobile la ÎS

„Cadastru”, care aparține cu drept de proprietate debitorului Moroga Ion și Moroga Angela. pe bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX.

Instanța de apel, a considerat că Moroga Ion nu poate fi supus răspunderii penale în baza art.320 Cod penal, în situația în care, în privința bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX, situat pe adresa mun. Chișinău, str. XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate lui Moroga Ion, a fost emisă *încheiere privind aplicarea sechestrului*, dar nu o *hotărâre definitivă*, așa cum prevede legislația în vigoare.

Instanța de apel, a reiterat că pe cauza la cererea de chemare în judecată înaintată de Cooperaiva de Construcție a Locuințelor nr.312 împotriva lui Moroga Ion și Moroga Angela privind revocarea dreptului de proprietate, nu a fost emisă vreo hotărâre judecătorească definitivă, or, în acest sens, lipsesc careva probe concludente și pertinente, însă *încheierea privind aplicarea sechestrului nu este un act privind soluționarea cauzei civile în fond, ceea ce denotă că actul respectiv nu poate fi pus la baza unei condamnări în temeiul art.320 Cod penal.*

În cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate careva argumente plauzibile, ce ar confirmă că inculpatul Moroga Ion, nu a executat intenționat sau s-a eschivat de la executarea a hotărârii instanței de judecată, or, pe cauza civilă nici nu a fost emisă hotărâre definitivă, astfel, că în afara oricărui dubiu, se constată evident și elocvent lipsa laturii obiective în acțiunile inculpatului, fapt ce condiționat că acesta urmează a fi achitat pe art. 320 alin.(1) Cod penal, din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care *invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală*, a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, cu menținerea fără modificări a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 ianuarie 2019.

5.1. În motivarea recursului ordinar, procurorul a menționat:

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- instanța de apel a făcut o apreciere tendențioasă și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale, nu a indicat în decizi dovezi convingătoare de ce în acțiunile inculpatului nu sânt prezente elementele infracțiunii incriminate de organul de urmărire penală și constatate de prima instanță;

- instanța de apel nu a îndeplinit prevederile normelor art. art. 414, 417 alin. (1), pct. (8), Cod de procedură penală nici de explicațiile date de plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 14 al Hotărârii nr. 22, din 12decembrie 2005;

- instanța de apel nu a analizat în ansamblu toate probele puse la baza învinuirii, nu a respectat în deplină măsură prevederilor normelor legale;
- instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor prezentate de acuzator, nu l-a analizat multilateral și obiectiv;
- motivarea soluției contrazic dispozitivul hotărârii;

6. Asupra recursului declarat, a fost depusă referință de către avocatul Chisilița Corneliu în numele inculpatului Moroga Ion prin care a expus că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și respectiv decizia atacată conține motivele legale pe care se întemeiază soluția, considerând astfel, că lipsesc temeiuri de casare considerând inadmisibil recursul înaintat.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis cu casarea totală a deciziei instanței de apel, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2 lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Colegiul penal lărgit regăsește incident speței, temeiul de casare invocat de către recurent și stipulat la pct. 6), art.427 alin.(1), potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel urmează să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate în ședința instanței de apel.

Întrucât judecarea apelului constituie o continuare a examinării fondului cauzei, prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală instituie prerogativa instanței de apel de a da o nouă apreciere probelor administrate în fața primei instanțe.

Colegiul penal lărgit constată că decizia instanței de apel prezintă deficiențe în spațiul aprecierii multilaterale și obiective a circumstanțelor cauzei în raport cu probele acumulate și administrate pe parcursul examinării cauzei, demonstrându-se astfel neconformarea întocmai a prevederilor legale nominalizate și, drept consecință, admiterea greșită a apelului declarat de apărătorul inculpatului.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel, nejustificat l-a achitat inculpatul Moroga Ion pe art. 320 alin.(1) Cod penal, invocând că materialul probator nu demonstrează vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin.(1) Cod penal, iar prima instanță a dat o apreciere eronată probatoriului administrat, ajungând în mod pripit la concluzia că Moroga Ion se face vinovat de comiterea infracțiunii de neexecutare a hotărârii instanței de judecată, iar, în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii, întrucât, din materialele cauzei a fost stabilit că, Moroga Ion a încălcat restricțiile impuse acestuia prin încheierea de asigurare a acțiunii emisă de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău la data de 22 decembrie 2016, fapt dovedit incontestabil prin declarațiile martorilor Grinco Igor – administrator al CCL-312 și Malai Petru – locatar al blocului locativ din mun. Chișinău str. XXXXX, care au declarat că, inculpatul chiar și după aplicarea sechestrului asupra bunului imobil din mun. Chișinău, str. XXXXX, a continuat efectuarea lucrărilor de construcție amplasând pe pereți teracotă și tapete, distrugând perete de bază al blocului locativ și instalând o ușă în acel loc, lucrările date fiind continuate chiar și după ce a fost sancționat cu amendă contravențională în temeiul art. 318 alin.(1) Cod contravențional.

Instanța de recurs reține că sunt neîntemeiate alegațiile instanței de apel potrivit cărora inculpatul nu poate fi tras la răspundere penală în baza art. 320 Cod penal, în situația în care, în privința bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX, situat pe adresa mun. Chișinău, str. XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate lui Moroga Ion, a fost emisă încheierea privind aplicarea sechestrului, dar nu o hotărâre definitivă, așa cum prevede legislația în vigoare.

Potrivit art. 14 alin.(1) Cod de procedură civilă, la judecarea cauzelor civile în prima instanță, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere și ordonanță, prin urmare, corect a fost emisă la caz încheiere, aceasta fiind adoptată în baza hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22.12.2016.

Colegiul penal apreciază legală și întemeiată sentința instanței de fond, considerând util de a menționa și prevederile art.120 sin Constituția Republicii Moldova, conform cărora, este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.

Mai mult, instanța de recurs atestă că inculpatul inclusiv în perioada când avea aplicate restricții a efectuat lucrări de reparație în interiorul subsolului, respectiv, la XXXXX și XXXXX, în privința ultimului au fost întocmite procese-verbale cu privire la contravenție în baza art. 318 Cod

contravențional, cu remiterea în instanța de judecată, ultimul încălcând prevederile hotărârilor instanței de judecată, la XXXXX, a continuat efectuarea lucrărilor de reparație, fără a ține cont că a fost sancționat contravențional pe faptul dat.

Vinovăția inculpatului Moroga Ion a fost dovedită pe deplin și acțiunile acestuia corect fiind încadrate de către prima instanță în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, adică, neexecutarea hotărârii a instanței de judecată, adică neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Este de menționat că, Moroga Ion știind că în privința sa este emisă o încheiere a instanței de judecată cu privire la interdicția de a efectua lucrări de construcție, reconstrucție și/sau demolare, reparație a bunului imobil cu nr. cadastral XXXXXcu suprafața de 156,6 m², situat pe adresa mun. Chișinău, str. XXXXX, însă cu toate acestea a încălcat hotărârea instanței de judecată și în mod intenționat, chiar după aplicarea sancțiunii contravenționale pentru neexecutarea intenționată a hotărârii menționate a continuat lucrările de construcție în demisolul blocului locativ situat mun. Chișinău, str. XXXXX.

La fel, instanța de apel nu a reținut că, Moroga Ion intenționat a încălcat hotărârea instanței de judecată, chiar și după aplicarea sancțiunii contravenționale, manifestat prin efectuarea lucrărilor de construcție.

Asemenea circumstanțe evident demonstrează neconștientizarea de către inculpat a acțiunilor sale, care constituie infracțiune.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată motivarea eronată a concluziei instanței de apel cu privire la emiterea unei noi hotărâri, apelul astfel fiind greșit admis.

Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, indicat de recurent și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, deoarece din materialele cauzei rezultă că instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea prevederilor art. 414, 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală și nu a făcut o analiză suficientă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, cu expunerea și argumentarea justificată a concluziilor sale.

La fel, instanța de recurs constată că, odată cu depunerea cererii de apel, apărătorul inculpatului nu a prezentat instanței de judecată probe noi sau circumstanțe de fapt, ce nu au fost cunoscute primei instanțe și care puteau permite instanței de apel de a concluziona o altă stare de fapt și de drept asupra modalității de executare a pedepsei inculpatului, fiind în esență eronat expusă doar poziția cu privire la achitarea inculpatului.

Din considerentele menționate supra, întrucât apelul apărătorului inculpatului greșit a fost admis, Colegiul penal lărgit conchide că eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată prin casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Moroga Ion XXXXX*, pe motiv că apelul a fost greșit admis.

Menține sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 ianuarie 2019, prin care *Moroga Ion XXXXX* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.320 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul a 27 500 lei.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 mai 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena